Wstęp do informatyki

Wykład 2
Uniwersytet Wrocławski
Instytut Informatyki

Realizacja algorytmu przez komputer

Tydzień temu:

 opis <u>algorytmu</u> w języku zrozumiałym dla <u>człowieka</u>: schemat blokowy, pseudokod.

Dziś:

- -schemat logiczny komputera,
- zapis <u>algorytmu</u> w formie umożliwiającej wykonanie go <u>przez komputer</u>.

Schemat logiczny komputera

- urządzenia ("układy") wejścia i wyjścia: komunikacja ze światem
- 2. procesor: przetwarza informacje (wykonuje instrukcje), steruje pozostałymi elementami
- pamięć: przechowuje informacje (dane i programy)
- 4. magistrale komunikacyjne: łączą pozostałe elementy

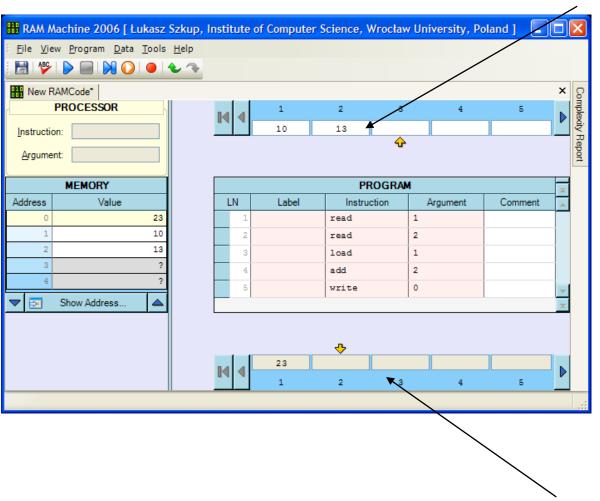
Maszyna RAM

- 1a. taśma wejściowa: ciąg liczb całkowitych1b. taśma wyjściowa: ciąg liczb całkowitych, wypisywanych przez program
- 2. procesor: wykonuje instrukcje
- 3a. pamięć: komórki 0, 1, 2, 3,...; przechowują liczby całkowite
  - Komórka 0: akumulator / rejestr
- 3b. program: ciąg instrukcji do wykonania

Licznik rozkazów: wskazuje na instrukcję, która aktualnie powinna być wykonana

Maszyna RAM

taśma wejściowa

taśma wyjściowa

RAM: szczegóły

- Pamięć: nieskończona liczba komórek etykietowanych 0, 1, 2,..
- Komórka 0 nazywana rejestrem lub akumulatorem
- Każda komórka może przechowywać dowolną liczbę całkowitą
- Taśma wejściowa i wyjściowa to urządzenia sekwencyjne:
  - taśma wejściowa: dane dla programu (wejście)
  - taśma wyjściowa: wyniki programu (wyjście)
  - urządzenie sekwencyjne: dostęp tylko w jednym kierunku, każdy element czytany tylko jeden raz.

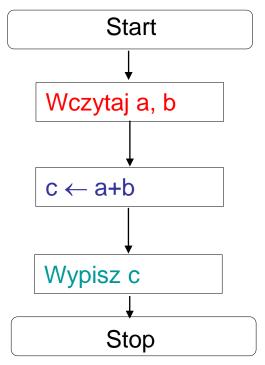
RAM: cykl główny procesora

- Pobierz instrukcję do wykonania wskazywaną przez licznik rozkazów
- Pobierz argumenty instrukcji do wykonania
- Wykonaj instrukcję
- Uaktualnij licznik rozkazów (o ile nie został zmieniony przez instrukcję...)

Kod RAM: przykład

Wejście: a, b – liczby

Wyjście: a + b

Skojarzenie zmiennych z komórkami pamięci:

```
1 - a
 2 - b
 3 - c
```

```
Translacja na kod RAM:
Read 1
Read 2
Load 1
Add 2
Store 3
Write 3
Halt
```

Wykonanie programu

Powtarzaj **cykl główny procesora** aż do momentu gdy:

 Licznik rozkazów nie wskazuje na żadną instrukcję

LUB

Wykonana została instrukcja HALT

RAM: instrukcje

Składnia: <etykieta> <instrukcja> <argument>

Instrukcje wejścia/wyjścia:

Read	Czytaj kolejną liczbę z taśmy wejściowej
Write	Wypisz liczbę na końcu taśmy wyjściowej

Przesłanie do/z akumulatora:

Load	Prześlij do akumulatora
	Prześlij zawartość akumulatora do innej komórki

RAM: instrukcje cd.

Instrukcje arytmetyczne:

Add	Dodaj zawartość akumulatora i argument
Sub	Od zawartości akumulatora odejmij argument
Mult	Pomnóż zawartość akumulatora przez argument
Div	Podziel zawartość akumulatora przez argument (wynik zaokrąglony w dół)

Rezultat jest zawsze umieszczany w akumulatorze.

RAM: instrukcje cd.

Halt: zakończ działanie programu

Uwaga:

- Halt nie zawsze jest konieczne, gdyż:
  - jeśli licznik rozkazów wskazuje na pozycję niezawierającą żadnej instrukcji, program również się zatrzymuje.

RAM: argumenty

Argument	Znaczenie
(liczba)	zawartość komórki o numerze liczba
= (liczba)	wartość liczba
^ (liczba)	adresowanie pośrednie: zawartość komórki, której numer znajduje się w komórce o numerze liczba
(etykieta)	etykieta instrukcji

Argumenty instrukcji: przykład

load 5:

pobierz (skopiuj) do akumulatora zawartość komórki numer 5

• load =5:

umieść liczbę 5 w akumulatorze

load ^5:

do akumulatora pobierz (skopiuj) zawartość komórki, której numer znajduje się w komórce 5

Argumenty instrukcji: przykład

- div 5: podziel zawartość akumulatora przez zawartość komórki numer 5
- div =5: podziel zawartość akumulatora przez liczbę 5
- div ^5: podziel zawartość akumulatora przez zawartość komórki, której numer znajduje się w komórce 5

WYNIK jest zawsze umieszczany w akumulatorze!

Argumenty instrukcji: przykład

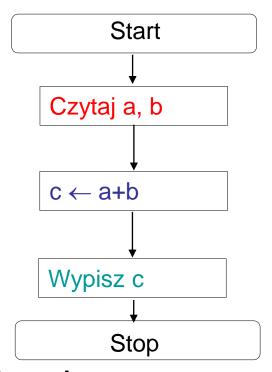
Komórka	Wartość
0	90
1	
2	
3	15
4	
5	3
6	
7	

Instrukcja	Nowa wartość komórki 0
div 5	30 (=90/3)
div =5	18 (=90/5)
div ^5	6 (=90/15)

Kod RAM: przykład

Wejście: a, b – liczby

Wyjście: a + b

Skojarzenie z komórkami pamięci:

```
1 - a
 2 - b
 3 - c
```

```
Translacja na kod RAM:
Read 1
Read 2
Load 1
Add 2
Store 3
Write 3
Halt
```

Instrukcje RAM: skoki

Jump	Skok bezwarunkowy
Jzero	Skok pod warunkiem, że w akumulatorze znajduje się zero
Jgtz	Skok pod warunkiem, że w akumulatorze znajduje się liczba większa od zera

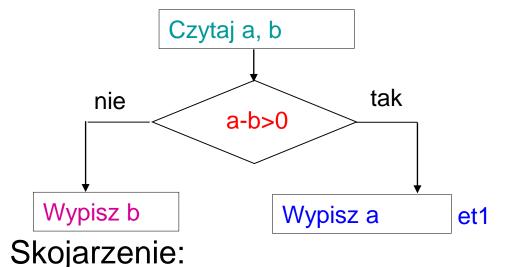
Argument: etykieta instrukcji

Etykieta: napis umieszczony "z lewej strony" instrukcji (nie jest wymagana).

RAM przykład: maksimum z dwóch liczb

Wejście: a, b – liczby

Wyjście: maksimum liczb a, b

1 – a

2 - b

Ćwiczenie. Uzupełnij powyższy schemat o bloki Start i Stop.

```
READ
     READ 2
     LOAD 1
     SUB 2
     JGTZ et1
     WRITE 2
     HALT
et1
     WRITE 1
     HALT
```

Translacja schematu blokowego na kod RAM

- 1. Skojarz zmienne z komórkami pamięci
- Translacja każdego bloku schematu blokowego osobno! Zaznacz instrukcje kodu RAM odpowiadające każdemu blokowi!
- 3. Przekształć warunki sprawdzane w schemacie blokowym do jednej z postaci

```
\langle wyrazenie \rangle = 0
\langle wyrazenie \rangle > 0
```

Używaj skoków aby zmienić odpowiednio licznik rozkazów (przejść do odpowiedniego fragmentu programu).

Translacja schematu blokowego na kod RAM

UWAGA!

Na **ćwiczeniach należy** prezentować kod RAM tworząc go w sposób opisany na poprzednim slajdzie:

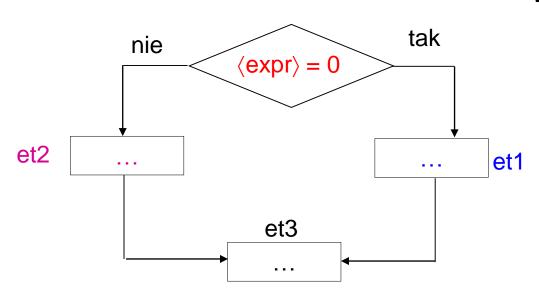
- Najpierw tworzymy schemat blokowy
- Potem wykonujemy translację schematu blokowego na kod RAM

Schemat blokowy ⇒ kod RAM

```
x ← <expr1> + <expr2>
Skojarzona z
komórką numer k
```

- oblicz (expr1), zachowaj w pewnej komórce i
- oblicz (expr2), zachowaj w pewnej komórce j
- dodaj (expr1) do (expr2):
   load i
   add j
- zachowaj wynik w komórce k:
   store k

Schemat blokowy ⇒ RAM

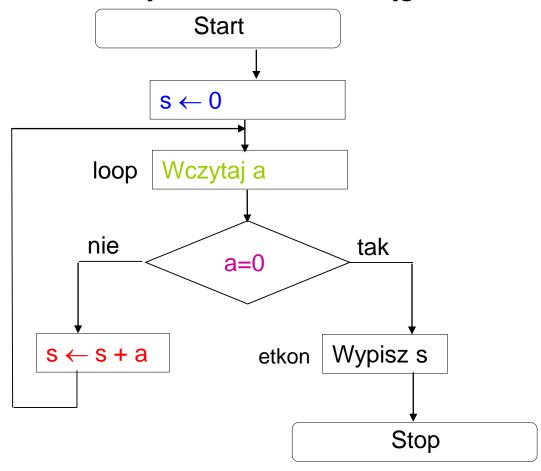
- oblicz (expr), wynik masz w akumulatorze;
- wykonaj skok warunkowy: jzero et1
- Kod odpowiadający "nie" podaj pod instrukcją skoku

```
... (expr) ...
     jzero et1
et2 ...
           et3
et1
     jump et3
et3
```

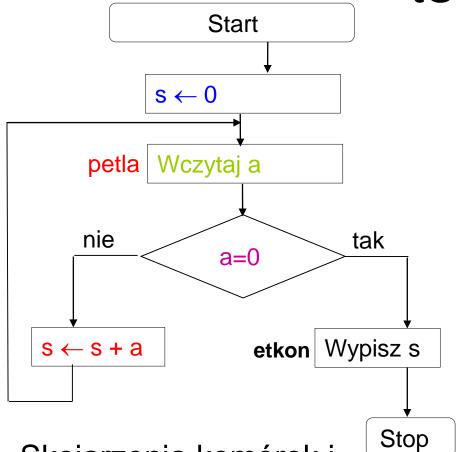
Suma ciągu liczb

Wejście: ciąg liczb zakończony zerem!

Wyjście: suma wszystkich liczb w ciągu

Suma ciągu liczb, cd.

Skojarzenia komórek i zmiennych:

```
1 – a
```

2-s

```
load = 0
      store 2
petla read 1
      load 1
      jzero etkon
      load 2
      add 1
      store 2
      jump petla
etkon write 2
```

Suma ciągu liczb – złożoność czasowa

Rozmiar danych:

n – liczba elementów do zsumowania (bez ostatniego zera)

"Złożoność" czasowa schematu blokowego:

1 + 3n + 3 = 3n + 4 [n – długość ciągu, bez końcowego zera]

"Złożoność" czasowa programu w kodzie RAM:

$$2 + 7n + 4 = 7n + 6$$

"Która złożoność poprawna"?

Złożoność asymptotyczna

Złożoność asymptotyczna

Notacja "dużego O":

- ignorujemy stałe (konkretne liczby) zależne od zapisu algorytmu / modelu obliczeń;
- np. 10n, n+7, 112n są "podobne" (funkcje liniowe);
- Lecz 100n i 2n² istotnie się różnią!

Pyt.: Która z nich jest "większa"?

Odp.: 2*n*²

Pyt.: Dlaczego?

Odp.: Szybciej rośnie!

Złożoność asymptotyczna

Notacja "dużego O" formalnie:

$$f(n) = O(g(n))$$

wtedy i tylko wtedy gdy (wtw)

istnieje stała c>0 i liczba naturalna m>0 takie, że f(n)≤c⋅g(n) dla każdego n>m.

Złożoność asymptotyczna - intuicja

$$f(n) = O(g(n))$$

wtw

g(n) rośnie co najmniej tak samo szybko jak f(n) dla n→∞

Złożoność asymptotyczna – przykłady

$$100 \cdot n = O(n^2)$$
, gdyż
  $100 \cdot n \le 100 \cdot n^2$ dla każdego n>0.

$$55 \cdot n^2 + 100n - 10 = O(n^2)$$
, gdyż $55 \cdot n^2 + 100n - 10 \le 57 \cdot n^2$ dla każdego n>60.

```
n^2 = O(2^n), gdyż n^2 \le 1 \cdot 2^n dla każdego n > 5. [jak to pokazać?]
```

Złożoność asymptotyczna – przykłady

n² / 1000 ≠ O(n), gdyż dla każdego c>0 mamy: n² / 1000 > c·n dla nieskończenie wielu n.

W szczególności, nierówność n² / 1000 > c·n zachodzi dla każdego n spełniającego warunek n > 2 ⋅ 1000 ⋅ max(c,1).

Złożoność asymptotyczna – przykłady

$$100 \cdot n = O(n)$$

 $100 \cdot n = O(n^2)$
 $n^2 / 1000 \neq O(n)$
 $77 \cdot n + 333 = O(n)$
 $55 \cdot n^2 + 100n - 10 = O(n^2)$
 $55 \cdot n^2 + 100n - 10 = O(n^3)$
 $55 \cdot n^2 + 100n - 10 \neq O(n)$
 $n^2 = O(2^n)$
 $2^n \neq O(n^2)$

Złożoność asymptotyczna – narzędzia (zał. f(n), g(n)≥0 dla każdego n>0)

Fakt. Jeżeli
$$\lim_{n\to\infty}\frac{f(n)}{g(n)}<\infty$$
 to f(n) = O (g(n)).

Fakt. Jeżeli
$$\lim_{n\to\infty}\frac{f(n)}{g(n)}=\infty$$
 to f(n) $\neq$ O (g(n)).

Uwaga: może zachodzić f(n)=O(g(n)) gdy granica wyrażenia f(n)/g(n) nie istnieje.

Suma ciągu liczb – złożoność czasowa

Rozmiar danych:

n – liczba elementów do zsumowania (bez ostatniego zera)

"Złożoność" czasowa schematu blokowego:

$$1 + 3n + 3 = 3n + 4$$

"Złożoność" czasowa programu w kodzie RAM:

$$2 + 7n + 4 = 7n + 6$$

Złożoność asymptotyczna: O(n)

Sortowanie przez zliczanie

Problem Wejście:

```
n – liczba naturalna;
```

```
a_1, a_2, ..., a_n – ciąg liczb naturalnych z przedziału [0,9]
```

Wyjście: elementy $a_1, a_2, ..., a_n$ wypisane w porządku niemalejącym

Przykład

Wejście: 11; 0, 7, 9, 9, 2, 1, 6, 7, 6, 5, 5

Wyjście: 0, 1, 2, 5, 5, 6, 6, 7, 7, 9, 9

Algorytm

- Nadaj licznikom K[0],...,K[9] wartość zero.
- Wczytaj n
- •Dla i=1,2,...,n powtarzaj:
  - Wczytaj a
  - •K[a] ← K[a]+1
- •Dla i=0, 1, 2, ...,9 powtarzaj:
  - •Powtórz K[i] razy:
    - Wypisz i

licznik: "zlicza" liczbę wystąpień pewnego zdarzenia

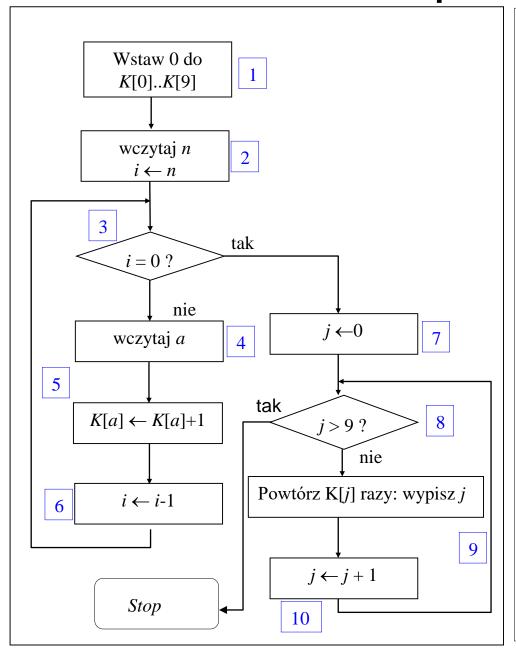
Implementacja liczników K[0],...,K[9] na maszynie RAM:

•K[0],...,K[9] to sąsiednie komórki pamięci

Co to daje?

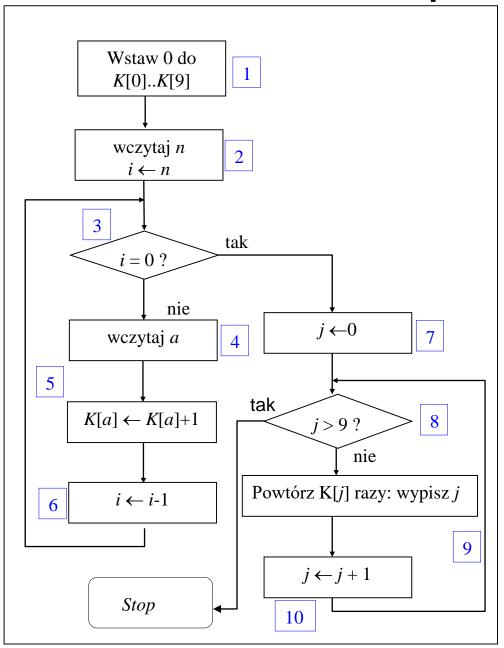
 Adres komórki odpowiadającej licznikowi K[i] jest równy adresowi K[0] plus i

X	K[0]
x+1	K[1]
x+2	K[2]
x+3	K[3]
x+4	K[4]
x+5	K[5]
x+6	K[6]
x+7	K[7]
x+8	K[8]
x+9	K[9]

Algorytm

- Nadaj licznikom K[0],...,K[9] wartość zero.
- Wczytaj n
- Dla i=1,2,...,n powtarzaj:
  - Wczytaj a
  - K[a] ← K[a]+1
- Dla j=0, 1, 2, ...,9
   powtarzaj:
  - Powtórz K[j] razy:
    - Wypisz j

Skojarzenia:

K[0]..K[9]: komórki 15..24

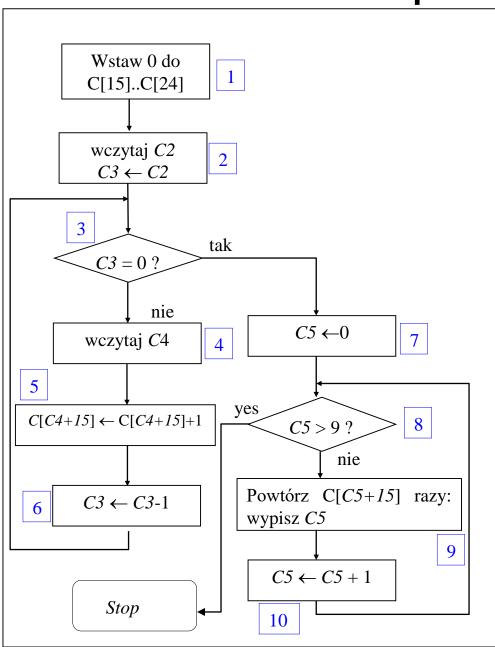
n : C2

i : C3

a : C4

j : C5

Uwaga: komórkę C_i będziemy też oznaczać przez C[i]

Skojarzenia:

K[0]..K[9]: komórki 15..24

n : C2

i : C3

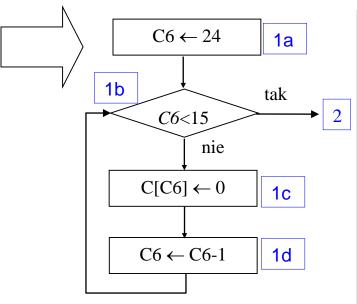
a : C4

j : C5

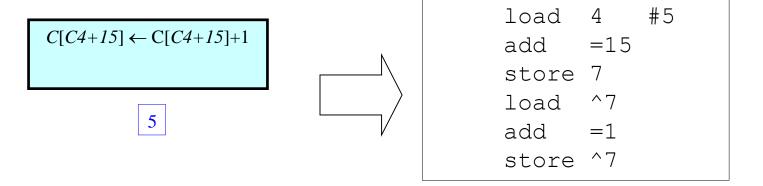
Uwaga: komórkę C_i będziemy też oznaczać przez C[i]

Wstaw 0 do C[15]..C[24]

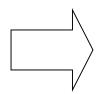
1

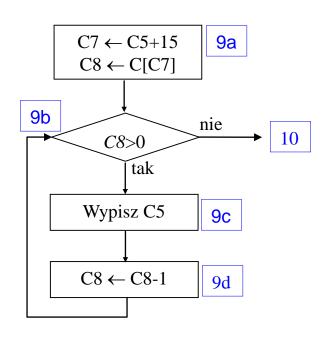
```
load = 24 #1a
     store 6
    load =15 #1b
L1b:
     sub 6
     jgtz L2
     load = 0
               #1c
     store ^6
     load
               #1d
     sub
           =1
     store 6
     jump
           L1b
```


9 Powtórz C[*C5+15*] razy: wypisz *C5*


```
#9a
    load 5
    add =15
    store 7
    load
    store 8
              #9b
L9b: load 8
    jgtz L9c
    jump L10
L9c: write 5
              #9c
              #9d
    load
          =1
    sub
    store 8
          L9b
    jump
```


Sortowanie przez zliczanie ogólniej

Problem

Wejście:

```
n,k – liczby naturalne; a_1,a_2,...,a_n – ciąg liczb całkowitych z zakresu [0,k].
```

Wyjście:

elementy ciągu $a_1, a_2, ..., a_n$ wypisane w porządku niemalejących

Rozwiązanie

```
Zamiast liczników K[0],...K[9], użyj liczników K[0],...K[k].
```

Sortowanie przez zliczanie – złożoność

Rozmiar danych:

n

Pamięć:

proporcjonalna do k, czyli O(k)

Czas:

proporcjonalny do n+k, czyli O(n+k):

- gdy n > k: O(n + k) = O(n)
- gdy $n \le k$: O(n + k) = O(k)

Sortowanie przez zliczanie – złożoność

Czas:

```
proporcjonalny do n+k, czyli O( n+k ) :

gdy k = O( n ): O( n + k ) = O( n )

gdy n = O( k ): O( n + k ) = O( k )
```

Uwaga

Jeśli k >> n (czyli k jest "istotnie większe" od n):

- potrzebujemy większej pamięci niż długość ciągu!
- czas obliczeń proporcjonalny do k, czyli znacznie większy od n (czy taki algorytm jest "praktyczny"?).

Podsumowanie (1)

- 1. Maszyna RAM model komputera:
  - "Zmienna" komórka w pamięci
  - Operacje arytmetyczne wykonaj operację na akumulatorze i (ewentualnie) zawartości innej komórki
  - Cykl główny procesora
  - Pętle skoki licznik rozkazów.
- 2. Adresowanie pośrednie i jego zastosowania!
- 3. Notacja asymptotyczna w szacowaniu złożoności
- 4. Problem sortowania; sortowanie przez zliczanie: jak działa? kiedy przydatne?

Podsumowanie (2)

Pamiętaj na ćwiczeniach, aby kod blokowy tłumaczyć na kod RAM w następujący sposób:

- Skojarz zmienne z komórkami pamięci
- "Tłumacz" każdy element schematu blokowego osobno! Zaznacz instrukcje kodu RAM odpowiadające każdemu blokowi!
- Przekształć warunki sprawdzane w schemacie blokowym do jednej z postaci

```
\langle wyrazenie \rangle = 0
\langle wyrazenie \rangle > 0
```

Używaj skoków aby zmienić odpowiednio licznik rozkazów (przejść do odpowiedniego fragmentu programu).

Podsumowanie (3)

Rozmiar danych:

- Rozmiar danych wynika ze specyfikacji problemu, nie konkretnego algorytmu
- Rozmiar danych można ustalić na podstawie opisu wejścia w specyfikacji podanego problemu

Złożoność pamięciowa:

- Złożoność pamięciowa algorytmu to rozmiar wykorzystanej pamięci (liczba zmiennych lub komórek maszyny RAM)
- Złożoność pamięciowa może być zarówno mniejsza od rozmiaru danych jak i od niego większa